

PUBLICACIONES

Q

M. del Mar Galceran:

FRANCESC GRANÉ i TERRADAS, *Aliment per al desig infinit*, Editorial Claret, Barcelona, 2012, ps. 80.

Som davant d'un llibre particular, especial. En certa manera podríem dir que tots els llibres ho són, però en aquest cas ens referim al fet que no es tracta d'un llibre clàssic sobre el sagrament de l'Eucaristia, ni d'un tractat sobre la mateixa qüestió, sinó que es tracta d'un llibre que neix de l'experiència personal de trobament amb Déu. Un llibre que de manera extraordinària i profunda ens obre al misteri de la fe i concretament al misteri de l'Eucaristia. Un llibre en què es respira la trajectòria d'algú que des de la soledat i el silenci s'ha deixat conduir i il·luminar per la presència de l'Esperit en la seva vida i també en el relat que ens transmet. Però alhora es tracta d'un llibre llargament pensat, reflexionat i meditat que sap mesurar el llenguatge i les paraules per tal de fer-se entendre per un públic ampli, fins i tot de no creients o agnòstics. Un llibre escrit amb un llenguatge secular, quotidià i alhora místic, com apunta F. Torralba al pròleg.

El llibre comença amb la condició prèvia per a entendre la vida cristiana i l'eucaristia: la consciència que som éssers limitats, contingents, vulnerables. Que som éssers finits i que justament aquesta limitació i aquesta finitud ens fan éssers de desig d'Infinit. La nostra finitud ens porta a un anhel d'Infinit, de transcendir-nos. A una profunda necessitat dels altres i de Déu. I l'únic que pot aquietar aquesta set d'Infinit és el mateix Infinit que se'ns dona radicalment i que ens estima tal com som, amb límits i misèries.

Sense aquesta consideració prèvia no es pot entendre la lògica de l'Eucaristia, que és justament l'aliment per al nostre desig infinit.

A partir d'aquí, el llibre s'endinsa en l'esforç didàctic de fer comprensibles els diferents gestos, rituals, símbols i realitats de la litúrgia eucarística, desgranant amb una gran clarividència el sentit profund que hi ha darrere de cadascun. Des del senyal de la creu, les tres persones de la Trinitat, el gest de les mans o d'agenollar-se..., fins al sentit dels diferents ornaments litúrgics, el Parenostre o el gest de la pau.

D'altra banda, es tracta d'un llibre agosarat i valent, que no es limita a fer una crítica al cristianisme descafeïnat que alguns corrents o grups cristians han promogut per anar-lo reduint a qüestions abstractes, intimistes o purament de compromís social. Sinó que explica amb profunditat i significació la metàfora de l'aliment com a nucli central de la vida espiritual i de l'Eucaristia, com també la presència de Crist a través de la comunitat, la litúrgia de la Paraula i el pa i el vi.

L'obra acaba amb una afirmació que esdevé l'eix fonamental i transversal de tot el llibre: «L'eucaristia és una cadena d'amor, que ens porta a donar-nos. El desig infinit només es sacia donant-se. Donant-se a Déu, als germans, per Amor.»

Una lectura que no us deixarà indiferents.

Emilia Bea Pérez:

Dorothy DAY, *Escrits de pau en temps de guerra*. Traducció i edició d'Ana Colomer. «Rent», 11, Denes, Paiporta, 2011, ps. 96.

Dorothy Day (Nova York, 1897-1980) és una de les personalitats més rellevants del catolicisme nord-americà del segle xx. Filla d'un periodista esportiu, des de ben jove s'aficiona a la literatura. A l'institut se li desperta la consciència social alhora que es distancia de l'Església episcopaliana a la qual pertanyia. Quan cursa estudis superiors a la Universitat d'Illinois, comença a freqüentar els ambients intel·lectuals d'esquerres i a col·laborar en el periòdic de la universitat. Posteriorment treballa en una publicació socialista de Nova York i es vincula al moviment sufragista. És empresonada i fa una vaga de fam. A la presó torna a acostar-se a la Bíblia.

Dorothy Day descobreix que l'Església catòlica és l'autèntica llar dels pobres i dels immigrants i, quan naix la seua filla Tamar, pren la decisió de rebre-hi el baptisme, fet que causà la separació de la seua parella i la incomprensió de molts dels antics companys. Dorothy se sent sola i prega per poder conciliar la seua vocació social i la religiosa. Aleshores coneix Peter Maurin, un francès lligat als moviments cristians radicals, que esdevindrà referent del personalisme comunita-

---

---

ri als EUA. Tots dos funden el periòdic *The Catholic Worker* el maig de 1933, en plena gran depressió. Poc després, el periòdic dóna llum al moviment Catholic Worker, que crea cases d'acollida i granges comunitàries arreu del país.

La pobresa i la pau són temes recurrents en Dorothy Day. *Escrits de pau en temps de guerra* recull una antologia dels articles de temàtica pacifista publicats a *The Catholic Worker* en què analitza conflictes com ara la guerra civil espanyola, la segona guerra mundial o la guerra del Vietnam. La seua posició compromesa en favor de la pau li causà molts problemes entre els seus compatriotes i els seus coreligionaris. Tanmateix, sempre mantingué una fidelitat insubornable a la benaurança que proclama fills de Déu els qui treballen per la pau.